

Arrest

nr. 283 915 van 26 januari 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. LANDUYT
Bloemendalestraat 147
8730 BEERNEM

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 1 juli 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 31 mei 2022 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2022 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 15 november 2022.

Gelet op de beschikking van 5 december 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché F. VAN DIJCK, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Onderzoek van het beroep

1.1. In een eerste en enig middel werpt verzoeker een schending op van de artikelen 9bis en 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van “(...) *het beginsel van behoorlijk bestuur* (...)” en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

1.2. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet werd aan de partijen bij beschikking van 27 oktober 2022 de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In deze beschikking werd het volgende gesteld:

“Verzoeker voegt een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) van 31 mei 2022 toe aan zijn verzoekschrift. Nu hiertegen geen middelen worden ontwikkeld in het verzoekschrift, is het beroep onontvankelijk voor zover het gericht zou zijn tegen dit bevel.

Verzoeker duidt de bestreden beslissing aan als volgt: “(...) Op 07.07.2021 deed mijn verzoeker een aanvraag tot regularisatie. Op 31.05.2022 liet de F.O.D. BINNELANDSE ZAKEN, Dienst Vreemdelingenzaken, nog niet betekend, weten dat zijn aanvraag niet ontvankelijk was omwille van gebrek aan buitengewone omstandigheden. Dit is de bestreden beslissing. (...)” Als bestreden beslissing voegt verzoeker bij zijn verzoekschrift echter een beslissing van 31 mei 2022 toe waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. De Raad neemt aan dat deze beslissing de bestreden akte uitmaakt.

Het eerste en enig middel dat hiertegen gericht is lijkt onontvankelijk.

Waar verzoeker de schending opwerpt van artikel 51/5 van de Vreemdelingenwet, komt het middel onontvankelijk voor. Verzoeker verduidelijkt immers niet op welke wijze de bestreden beslissing deze bepaling schendt. De Raad ziet overigens niet in hoe de bestreden beslissing artikel 51/5 van de Vreemdelingenwet zou kunnen schenden, dat immers handelt over de verantwoordelijkheid voor een ingediend verzoek om internationale bescherming waarmee de bestreden beslissing geen uitstaans heeft.

Verzoeker voert voorts niet alleen een betoog waarin hij louter zijn eigen visie op zijn zaak meedeelt, het heeft ook geen betrekking op de bestreden beslissing nu hij elementen opsomt die zijn situatie kenmerken, hierbij betoogt dat “(...) het leven van een mens primeert op het vervullen van een formaliteit (namelijk deze aanvraag richten via de Belgische Ambassade of Consulaat uit het land van herkomst). (...)” en het geheel afsluit met de woorden “er zijn dus buitengewone omstandigheden aanwezig”.

1.3. Verzoeker richt op 15 november 2022 een schrijven aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoeker ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 12 januari 2023 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. De verzoekende partij deelt mee “dat meester Landuyt meent dat hij wel degelijk dienstige middelen heeft ontwikkeld”. De verwerende partij heeft geen opmerkingen.”

1.5. Door louter aan te geven dat er wel degelijk dienstige middelen werden ontwikkeld, wordt de inhoud van de hierboven weergegeven beschikking geenszins weerlegd.

1.6. De inhoud van de beschikking blijft dan ook overeind.

Het eerste en enig middel is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig januari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA